



EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

**Strasbūras, 2024 m. balandžio 24 d.
(OR. en)**

**2022/0398(COD)
LEX 2330**

**PE-CONS 95/1/23
REV 1**

**JAI 1719
COPEN 465
DROIPEN 188
ENFOPOL 556
CODEC 2583**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA DĖL NUSIKALSTAMŲ VEIKŲ
APIBRĖŽTIES IR SANKCIJŲ UŽ SĄJUNGOS RIBOJAMŲJŲ PRIEMONIŲ PAŽEIDIMĄ,
KURIA IŠ DALIES KEIČIAMA DIREKTYVA (ES) 2018/1673**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA (ES) 2024/...**

2024 m. balandžio 24 d.

**dėl nusikalstamų veikų apibrėžties ir
sankcijų už Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimą,
kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2018/1673**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 83 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į 2022 m. lapkričio 28 d. Tarybos sprendimą (ES) 2022/2332 dėl Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimų laikymo viena iš nusikaltimų sričių Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 83 straipsnio 1 dalies tikslais¹, ypač į jo 1 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

¹ OL L 308, 2022 11 29, p. 18.

² OL C 184, 2023 5 25, p. 59.

³ 2024 m. kovo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2024 m. balandžio 12 d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) siekiant užtikrinti veiksmingą Sąjungos ribojamųjų priemonių taikymą, vidaus rinkos vientisumą Sąjungoje ir aukštą saugumo lygį laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje, būtina nustatyti būtiniausias taisykles dėl nusikalstamų veikų apibrėžties ir sankcijų už tų Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimą;
- (2) Sąjungos ribojamosios priemonės, pavyzdžiui, priemonės, susijusios su lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymu, draudimu leisti naudotis lėšomis ir ekonominiais ištekliais ir draudimais atvykti į valstybės narės teritoriją arba vykti per ją tranzitu, taip pat sektorinėmis ekonominėmis ir finansinėmis priemonėmis ir ginklų embargu, yra esminė bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) tikslų skatinimo priemonė, kaip nustatyta Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 21 straipsnyje. Tie tikslai apima Sąjungos vertybių, saugumo, nepriklausomumo ir vientisumo apsaugą, demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir tarptautinės teisės principų įtvirtinimą ir rėmimą, taikos išsaugojimą, konfliktų prevenciją ir tarptautinio saugumo stiprinimą laikantis Jungtinių Tautų Chartijos tikslų ir principų;
- (3) siekiant užtikrinti veiksmingą Sąjungos ribojamųjų priemonių taikymą, būtina, kad valstybės narės taikytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas baudžiamąsias ir nebaudžiamąsias sankcijas už tų Sąjungos ribojamųjų priemonių, įskaitant jose nustatytas pareigas, pavyzdžiui, informacijos teikimo, pažeidimą. Taip pat būtina, kad tomis sankcijomis būtų sprendžiama Sąjungos ribojamųjų priemonių apėjimo problema;

- (4) siekiant veiksmingai taikyti Sąjungos ribojamąsias priemones, reikia nustatyti bendras būtiniausias taisykles dėl nusikalstamo elgesio, kuriuo pažeidžiamos Sąjungos ribojamosios priemonės, apibrėžčių. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad toks elgesys būtų laikomas nusikalstama veika, kai jis yra tyčinis ir pažeidžiantis draudimą ar pareigą, kurie yra Sąjungos ribojamoji priemonė arba kurie yra nustatyti nacionalinėje nuostatoje, kuria įgyvendinama Sąjungos ribojamoji priemonė, kai reikalaujama tos priemonės nacionalinio įgyvendinimo. Tam tikras elgesys taip pat turėtų būti laikomas nusikalstama veika, jei jis įvykdytas dėl didelio aplaidumo. Kalbant apie šioje direktyvoje nurodytas nusikalstamas veikas, sąvoka „didelis aplaidumas“ turėtų būti aiškinama pagal nacionalinę teisę, atsižvelgiant į atitinkamą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką. Valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, kad Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimai, susiję su lėšomis, ekonominiais ištekliais, prekėmis, paslaugomis, sandoriais ar veikla, kurių vertė mažesnė kaip 10 000 EUR, nebūtų laikomi nusikalstama veika. Tam tikrų pažeidimų neįtraukimas į šios direktyvos taikymo sritį nedaro poveikio jokioms aktuose, kuriais nustatomos Sąjungos ribojamosios priemonės, numatytoms pareigoms užtikrinti, kad už pažeidimus būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasomomis baudžiamosiomis ar nebaudžiamosiomis sankcijomis;
- (5) aktuose, kuriais nustatomos Sąjungos ribojamosios priemonės, gali būti numatytos juose nustatytų draudimų išimtys, t. y. kaip nuostatos dėl išimčių arba leidžiančios nukrypti nuostatos. Elgesys, kuriam taikoma akte, kuriuo nustatomos Sąjungos ribojamosios priemonės, numatyta išimtis arba kurį leido valstybių narių kompetentingos institucijos, taikydamos nukrypti leidžiančią nuostatą pagal aktus, kuriais nustatomos Sąjungos ribojamosios priemonės, negali būti laikomas Sąjungos ribojamosios priemonės pažeidimu;

- (6) visų pirma, siekiant veiksmingai taikyti Sąjungos ribojamąsias priemones, reikia nustatyti bendras būtiniausias taisykles dėl priemonių, kurias sudaro lėšų ar ekonominių išteklių įšaldymas, kaip nustatyta atitinkamuose Tarybos reglamentuose, pažeidimų. Tos priemonės apima draudimą tiesiogiai ar netiesiogiai leisti fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar įstaigoms, kuriems taikomos priemonės, kurias sudaro lėšų ar ekonominių išteklių įšaldymas, arba jų naudai naudotis lėšomis ar ekonominiais ištekliais, taip pat pareigą įšaldyti visas tiems patiems asmenims, subjektams ar įstaigoms priklausančias, jų nuosavybėje esančias, jų valdomas ar kontroliuojamas lėšas ir ekonominius išteklius;
- (7) Sąjungos ribojamosios priemonės apima atvykimo į šalį apribojimus (draudimus keliauti), kuriems turėtų būti taikoma ši direktyva. Tokiomis priemonėmis, kurios paprastai nustatomos Tarybos sprendime, priimtame remiantis ES sutarties 29 straipsniu, ir įgyvendinamos pagal nacionalinę teisę, reikalaujama, kad valstybės narės imtųsi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią į sąrašą įtrauktiems asmenims atvykti į visas jų teritorijoje esančias zonas ar vykti per jas tranzitu;
- (8) valstybės narės raginamos ypatingą dėmesį skirti pilietybės arba leidimo gyventi šalyje suteikimo mechanizmams, kad asmenims, kuriems taikomos Sąjungos ribojamosios priemonės, būtų užkirstas naudotis tokiais mechanizmais tų Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimo tikslu;

- (9) bet kokios formos sandorių, įskaitant finansinius sandorius, sudarymas su trečiąja valstybe, trečiosios valstybės įstaigomis arba trečiajai valstybei ar jos įstaigoms tiesiogiai arba netiesiogiai nuosavybės teise priklausančiais ar jų kontroliuojamais subjektais ir įstaigomis arba tokių sandorių tęsimas, taip pat bet kokios viešosios ar koncesijos sutarties, patenkančios į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvų 2009/81/EB⁴, 2014/23/ES⁵, 2014/24/ES⁶ arba 2014/25/ES⁷ arba taikymo sritį, skyrimas trečiajai valstybei, trečiosios valstybės įstaigoms arba trečiajai valstybei ar jos įstaigoms tiesiogiai arba netiesiogiai nuosavybės teise priklausančiams ar jų kontroliuojamiems subjektams ir įstaigoms arba tolesnis tokių sutarčių vykdymas turėtų būti laikomas nusikalstama veika, kai toks elgesys draudžiamas ar apriojamas Sąjungos ribojamąja priemone;

⁴ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir iš dalies keičianti direktyvas 2004/17/EB ir 2004/18/EB (OL L 216, 2009 8 20, p. 76).

⁵ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių skyrimo (OL L 94, 2014 3 28, p. 1).

⁶ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

⁷ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243).

- (10) Sąjungos ribojamosios priemonės apima draudimą prekiauti prekėmis, jas importuoti, eksportuoti, parduoti, pirkti, perduoti, gabenti tranzitu ar vežti arba teikti susijusias paslaugas. Tokių draudimų pažeidimas turėtų būti laikomas nusikalstama veika, įskaitant atvejus, kai prekės importuojamos iš trečiosios valstybės arba eksportuojamos į ją siekiant, kad jos būtų pervežtos į paskirties vietą, kurios atžvilgiu Sąjungos ribojamąja priemone nustatytas draudimas importuoti, eksportuoti, parduoti, pirkti, perduoti, gabenti tranzitu ar vežti tas prekes. Tiesioginis ar netiesioginis techninės pagalbos, tarpininkavimo paslaugų, draudimo ir bet kokių kitų su tomis prekėmis ar paslaugomis susijusių paslaugų teikimas taip pat turėtų būti laikomas nusikalstama veika. Tuo tikslu sąvoka „prekės“ apima tokius objektus kaip karinės technologijos ir įranga, prekės, programinė įranga ir technologijos, kurie yra įtraukti į 2023 m. vasario 20 d. Tarybos priimtą Europos Sąjungos bendrąjį karinės įrangos sąrašą⁸ arba išvardyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/821⁹ I ir IV prieduose;
- (11) Sąjungos ribojamosios priemonės apima sektorines ekonomines ir finansines priemones, susijusias su finansinių paslaugų teikimu arba finansinės veiklos vykdymu. Tokios finansinės paslaugos ir veikla apima, be kita ko, finansavimą ir finansinę paramą, investicijų ir investicinių paslaugų teikimą, perleidžiamųjų vertybinių popierių ir pinigų rinkos priemonių išleidimą, indėlių priėmimą, specializuotų finansinių mokėjimų pranešimų paslaugų teikimą, prekybą banknotais, kredito reitingų paslaugų teikimą, kriptoturto ir piniginių teikimą. Tų sektorialių ekonominių ir finansinių priemonių pažeidimas turėtų būti laikomas nusikalstama veika;

⁸ OL C 72, 2023 2 28, p. 2.

⁹ 2021 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/821, nustatantis Sąjungos dvejopo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų, techninės pagalbos ir tranzito kontrolės režimą (OL L 206, 2021 6 11, p. 1).

- (12) Sąjungos ribojamosios priemonės apima sektorines ekonomines ir finansines priemones, susijusias su kitų paslaugų, kurios nėra finansinės paslaugos, teikimu. Tokios paslaugos apima, be kita ko, teisinių konsultacijų paslaugų, patikimumo užtikrinimo paslaugų, viešųjų ryšių paslaugų, apskaitos, audito, buhalterinės apskaitos ir konsultavimo mokesčių klausimais paslaugų, verslo ir valdymo konsultavimo, IT srities konsultavimo, transliavimo, architektūros ir inžinerijos paslaugų, teikimą. Tų sektorialių ekonominių ir finansinių priemonių pažeidimas turėtų būti laikomas nusikalstama veika;
- (13) nė viena iš šios direktyvos nuostatų neturėtų būti suprantama kaip nustatanti pareigas fiziniams asmenims, darančias poveikį teisei neduoti parodymų prieš save ir tylėti, kaip įtvirtinta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/343¹⁰ 7 straipsnyje valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 48 straipsnyje;
- (14) siekiant veiksmingai taikyti Sąjungos ribojamąsias priemones, reikia nustatyti bendras būtiniausias taisykles dėl nusikalstamų veikų, apimančių elgesį, kuriuo apeinamos Sąjungos ribojamosios priemonės, apibrėžties;

¹⁰ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo (OL L 65, 2016 3 11, p. 1).

- (15) vis plačiau paplitęs elgesio, kuriuo apeinamos Sąjungos ribojamosios priemonės, pavyzdys – į sąrašą įtrauktų asmenų, subjektų ir įstaigų praktika naudoti, perduoti trečiajai šaliai lėšas ar ekonominius išteklius, tiesiogiai ar netiesiogiai nuosavybės teise priklausančius į sąrašą įtrauktiems asmenims, subjektams ar įstaigoms, jų valdomus ar kontroliuojamus, arba kitaip tomis lėšomis ar tais ekonominiais ištekliais disponuoti, siekiant juos nuslėpti. Be to, melagingos ar klaidinančios informacijos, įskaitant neišsamią susijusią informaciją, pateikimo praktika siekiant nuslėpti, kad į sąrašą įtrauktas asmuo, subjektas ar įstaiga yra galutinis lėšų ar ekonominių išteklių, kurių atžvilgiu taikomos Sąjungos ribojamosios priemonės, savininkas arba gavėjas, taip pat laikytina Sąjungos ribojamosios priemonės apėjimu. Todėl elgesys, kuriuo apeinamos Sąjungos ribojamosios priemonės, turėtų būti laikomas nusikalstama veika pagal šią direktyvą;
- (16) aktais, kuriais nustatomos Sąjungos ribojamosios priemonės, numatytos pareigos pranešti informaciją kompetentingoms administracinėms institucijoms nesilaikymas turėtų būti laikomas nusikalstama veika pagal šią direktyvą;
- (17) siekiant veiksmingai taikyti Sąjungos ribojamąsias priemones, reikia nustatyti bendras būtiniausias taisykles dėl nusikalstamų veikų, apimančių elgesį, kuriuo pažeidžiamos kompetentingų institucijų išduotų leidimų atlikti tam tikrą veiklą, kuri, nesant tokio leidimo, yra Sąjungos ribojamąja priemone nustatyto draudimo ar apribojimo pažeidimas, konkrečios sąlygos arba jų nesilaikoma, apibrėžties. Atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, bet kokia nesant leidimo vykdoma veikla galėtų būti laikoma Sąjungos ribojamųjų priemonių, kurias sudaro lėšų ar ekonominių išteklių įšaldymas, draudimas keliauti, ginklų embargas ar kitos sektorinės ekonominės ir finansinės priemonės, pažeidimu;

- (18) ši direktyva turėtų būti taikoma teisės specialistams, kaip apibrėžta valstybių narių, įskaitant pareigą pranešti apie Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimą, kai jie teikia paslaugas, susijusias su profesine veikla, pavyzdžiui, teisinėmis, finansinėmis ir prekybos paslaugomis. Esama aiškaus pavojaus, kad tų teisės specialistų paslaugomis gali būti piktnaudžiaujama siekiant pažeisti Sąjungos ribojamąsias priemones. Vis dėlto turėtų būti numatytos pareigos pranešti informaciją, kurią jie gauna iš vieno iš savo klientų arba apie vieną iš savo klientų, nustatant jų teisinę padėtį arba vykdant užduotį ginti tą klientą ar jam atstovauti teismo procese arba su juo susijusiame procese, įskaitant konsultacijų dėl tokio proceso pradėjimo ar išvengimo teikimą, išimtis. Todėl tokioms teisinėms konsultacijoms ir toliau turėtų būti taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį, išskyrus atvejus, kai teisės specialistas, veikdamas tyčia, dalyvauja pažeidžiant Sąjungos ribojamąsias priemones, teisinė konsultacija teikiama siekiant pažeisti Sąjungos ribojamąsias priemones arba kai teisės specialistas žino, kad klientas kreipiasi teisinės konsultacijos siekdamas pažeisti Sąjungos ribojamąsias priemones;
- (19) dėl Sąjungos ribojamųjų priemonių neturėtų būti diskriminuojami kredito ir finansų įstaigų klientai arba neturėtų būti nepagrįstai atimta galimybė jiems naudotis finansinėmis paslaugomis;

- (20) šia direktyva nesiekama kriminalizuoti humanitarinės pagalbos asmenims, kuriems jos reikia, arba veiklos, kuria remiami pagrindiniai žmogaus poreikiai, kai tokia pagalba teikiama ar tokia veikla vykdoma laikantis nešališkumo, žmoniškumo, neutralumo ir nepriklausomumo principų ir, kai taikytina, tarptautinės humanitarinės teisės;
- (21) turėtų būti kriminalizuotas kurstymas įvykdyti pagal šią direktyvą numatytą nusikalstamą veiką bei pagalba ir bendrininkavimas ją vykdant. Taip pat turėtų būti kriminalizuotas kėsینimasis įvykdyti tam tikras pagal šią direktyvą numatytas nusikalstamas veikas;
- (22) sankcijos fiziniams asmenims už nusikalstamas veikas, susijusias su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimu, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, turėtų būti veiksmingos, atgrasomos ir proporcingos. Tuo tikslu turėtų būti nustatytos minimalios maksimalios laisvės atėmimo bausmės ribos fiziniams asmenims. Baudžiamajame procese taip pat turėtų būti numatytos pagalbinės sankcijos ar priemonės;

- (23) atsižvelgiant į tai, kad juridiniams asmenims taip pat taikomos Sąjungos ribojamosios priemonės, tokie juridiniai asmenys turėtų būti traukiami atsakomybėn už nusikalstamas veikas, susijusias su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimu, kaip apibrėžta šioje direktyvoje. „Juridinis asmuo“ čia suprantamas kaip bet kuris teisės subjektas, turintis šį statusą pagal taikytiną teisę, išskyrus valstybes arba valdžios funkcijas vykdančias viešąsias institucijas ir viešąsias tarptautines organizacijas. Siekiant šios direktyvos tikslų, valstybės narės, kurių teisėje numatyta baudžiamoji atsakomybė juridiniams asmenims, turėtų užtikrinti, kad jų teisėje būtų numatytos veiksmingo, atgrasomojo ir proporcingo pobūdžio ir masto baudžiamosios sankcijos, kaip nustatyta šioje direktyvoje. Siekiant šios direktyvos tikslų, valstybės narės, kurių teisėje nenumatyta baudžiamoji atsakomybė juridiniams asmenims, turėtų užtikrinti, kad jų teisėje būtų numatytos veiksmingo, atgrasomojo ir proporcingo pobūdžio ir masto nebaudžiamosios sankcijos, kaip nustatyta šioje direktyvoje. Šioje direktyvoje numatyti maksimalūs baudų už joje apibrėžtas nusikalstamas veikas dydžiai turėtų būti taikomi bent už sunkiausių formų tokio pobūdžio veikas. Norint užtikrinti, kad skiriamos sankcijos būtų veiksmingos, atgrasomos ir proporcingos, svarbu atsižvelgti į atitinkamų juridinių asmenų padarytos veikos sunkumą, taip pat į jų individualias, finansines ir kitas aplinkybes. Nustatydamos maksimalius baudų dydžius nacionalinėje teisėje, valstybės narės turėtų turėti galimybę naudoti atitinkamo juridinio asmens bendros pasaulinės apyvartos procentinę dalį arba nustatyti fiksuotos sumos baudas. Valstybės narės turėtų nuspręsti, kuria iš šių dviejų galimybių jos pageidauja pasinaudoti;

- (24) kai, nustatydamos juridiniams asmenims skirtinas baudas, valstybės narės renkasi taikyti juridinio asmens bendros pasaulinės apyvartos kriterijų, jos turėtų nuspręsti, ar bendrą pasaulinę apyvartą apskaičiuoti remiantis finansiniais metais, ėjusiais prieš tuos, kuriais buvo padaryta nusikalstama veika, ar finansiniais metais, ėjusiais prieš tuos, kuriais priimtas sprendimas dėl baudos skyrimo. Valstybės narės taip pat turėtų apsvarstyti galimybę nustatyti taisykles, taikytinas tais atvejais, kai baudos sumos neįmanoma nustatyti remiantis juridinio asmens bendra pasauline apyvarta per finansinius metus, ėjusius prieš metus, kuriais padaryta nusikalstama veika, arba per finansinius metus, ėjusius prieš tuos, kuriais priimtas sprendimas dėl baudos skyrimo. Tokiais atvejais turėtų būti įmanoma atsižvelgti į kitus apskaičiavimo pagrindus, pvz., bendrą pasaulinę apyvartą per skirtingus finansinius metus. Kai tose taisyklėse nurodoma, kad nustatomos fiksuotos sumos baudos, tų sumų maksimalūs dydžiai nebūtinai turėtų siekti maksimalius šioje direktyvoje kaip minimalusis reikalavimas nustatytus dydžius;

- (25) kai valstybės narės pasirenka maksimalius fiksuotos sumos baudų dydžius, tokie dydžiai turėtų būti nustatyti nacionalinėje teisėje. Didžiausi tokių baudų dydžiai turėtų būti taikomi už šioje direktyvoje numatytas sunkiausių formų nusikalstamas veikas, kurias padaro finansiškai stiprūs juridiniai asmenys. Valstybės narės turėtų galėti nustatyti didžiausių tų baudų dydžių apskaičiavimo metodą, įskaitant tokiam apskaičiavimui taikomas konkrečias sąlygas. Valstybės narės raginamos reguliariai peržiūrėti fiksuotos sumos baudų dydžius, atsižvelgdamos į infliacijos lygį ir kitus piniginių vertės svyravimus bei laikydamosi nacionalinėje teisėje nustatytą procedūrą. Valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, turėtų numatyti maksimalius baudų dydžius savo valiuta, atitinkančius šioje direktyvoje nustatytus dydžius eurai jos įsigaliojimo dieną. Tos valstybės narės raginamos reguliariai peržiūrėti minėtus baudų dydžius, be kita ko, atsižvelgiant į valiutos kurso pokyčius;
- (26) maksimalių baudų dydžių nustatymas nedaro poveikio teisėjų ar teismų diskrecijai baudžiamosiose bylose individualiais atvejais skirti tinkamas sankcijas. Kadangi šioje direktyvoje nenustatyti jokie minimalūs baudų dydžiai, teisėjai arba teismai bet kuriuo atveju turėtų skirti tinkamas sankcijas, atsižvelgdami į atitinkamo juridinio asmens individualias, finansines ir kitas aplinkybes bei veikos sunkumą;

- (27) tolesnį paskirtų sankcijų dydžių derinimą ir veiksmingumą reikėtų skatinti numatant bendras atsakomybę sunkinančias aplinkybes, kurios, remiantis atitinkamomis nacionalinės teisės nuostatomis, atspindėtų padarytos nusikalstamos veikos sunkumą. Sunkinančių aplinkybių sąvoka turėtų būti suprantama kaip faktai, leidžiantys nacionaliniam teisėjui arba teismui skirti didesnę bausmę už tą pačią nusikalstamą veiką nei ta, kuri paprastai skiriama, kai tokių faktų nėra, arba kaip galimybė apjungti kelias nusikalstamas veikas, siekiant skirti griežtesnę sankciją. Valstybės narės vadovaudamosi nacionaline teise turėtų užtikrinti, kad atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis galėtų būti laikoma bent viena iš šių aplinkybių: kai nusikalstama veika padaryta nusikalstamos organizacijos, kaip apibrėžta Tarybos pamatiniame sprendime 2008/841/TVR¹¹; kai nusikalstama veika buvo susijusi su netikrais ar suklastotais dokumentais; kai nusikalstamą veiką padarė profesionalus paslaugų teikėjas, pažeisdamas savo, kaip profesionalaus paslaugų teikėjo, profesines pareigas; kai nusikalstamą veiką padarė viešojo sektoriaus pareigūnas, vykdydamas savo pareigas, t. y. bet kuris atitinkamas pareigūnas, einantis oficialias pareigas Sąjungoje, valstybėse narėse ar trečiosiose valstybėse, arba kitas asmuo, vykdomas viešąsias funkcijas; kai dėl nusikalstamos veikos buvo gauta didelė finansinė nauda arba buvo tikimasi ją gauti, arba tiesiogiai ar netiesiogiai buvo išvengta didelių išlaidų; kai nusikalstamą veiką padaręs asmuo sunaikino įrodymus arba baugino liudytojus ar skundo pateikėjus arba darė jiems poveikį; arba kai fizinis ar juridinis asmuo buvo anksčiau galutiniu nuosprendžiu nuteistas. Teisėjui arba teismui turėtų būti palikta teisė spręsti, ar padidinti bausmę, atsižvelgiant į visas konkrečios bylos aplinkybes;

¹¹ 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/841/TVR dėl kovos su organizuoju nusikalstamumu (OL L 300, 2008 11 11, p. 42).

- (28) valstybės narės, vadovaudamosi nacionaline teise, turėtų užtikrinti, kad atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis galėtų būti laikoma bent viena iš šių aplinkybių: kai nusikalstamą veiką padaręs asmuo pateikia kompetentingoms institucijoms informaciją, kurios jos kitu atveju nebūtų galėjusios gauti ir kuri padeda nustatyti kitus nusikalstamą veiką padariusius asmenis arba patraukti juos baudžiamojon atsakomybėn; arba kai nusikalstamą veiką padaręs asmuo pateikia kompetentingoms institucijoms informaciją, kurios jos kitu atveju nebūtų galėjusios gauti ir kuri padeda joms rasti įrodymų. Atsakomybę lengvinančias aplinkybes vertinančiam teisėjui arba teismui turėtų būti palikta teisė spręsti, ar sumažinti bausmę, atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes. Tos aplinkybės galėtų apimti pateiktos informacijos pobūdį, jos pateikimo momentą ir mastą bei nusikalstamą veiką padariusio asmens bendradarbiavimo lygį;

- (29) Sąjungos ribojamosiomis priemonėmis nustatytas lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas yra administracinio pobūdžio. Todėl jis turėtų būti atskirtas nuo baudžiamojo pobūdžio įšaldymo priemonių, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/42/ES¹². Valstybės narės turėtų sudaryti sąlygas įšaldyti ir konfiskuoti nusikaltimo priemones ir pajamas, gautas vykdant šioje direktyvoje nurodytas nusikalstamas veikas. Valstybės narės, kurioms Direktyva 2014/42/ES yra privaloma, tai turėtų daryti laikydamosi tos direktyvos. Be to, ypač tais atvejais, kai į sąrašą įtrauktas asmuo arba į sąrašą įtraukto subjekto ar įstaigos atstovas padaro tam tikrą nusikalstamą veiką arba dalyvauja vykdant tam tikras nusikalstamas veikas, susijusias su Sąjungos ribojamųjų priemonių apėjimu, reikia sudaryti sąlygas įšaldyti ir konfiskuoti lėšas ir ekonominius išteklius, kurių atžvilgiu taikomos Sąjungos ribojamosios priemonės, net jei tai nebūtų nusikaltimų priemonės ar pajamos iš nusikaltimų, kaip tai numatyta pagal Direktyvą 2014/42/ES. Tokiomis aplinkybėmis į sąrašą įtrauktas asmuo, subjektas ar įstaiga dėl nuslėpimo gali ir toliau gauti prieigą prie paslėptų lėšų ar ekonominių išteklių, kurių atžvilgiu taikomos Sąjungos ribojamosios priemonės, ir jais visapusiškai naudotis arba disponuoti. Todėl tokios lėšos ar ekonominiai ištekliai turėtų būti įšaldyti ir konfiskuoti pagal Direktyvą 2014/42/ES. Neturėtų būti daromas poveikis *bona fide* trečiųjų šalių teisėms;

¹² 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014 4 29, p. 39).

- (30) valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl senaties terminų, būtinų siekiant veiksmingai kovoti su nusikalstamomis veikomis, susijusiomis su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimu, nedarant poveikio nacionalinėms taisyklėms, kuriomis nenustatomi tyrimo, baudžiamojo persekiojimo ir vykdymo senaties terminai. Pagal šią direktyvą valstybės narės leidžiama nustatyti trumpesnius senaties terminus nei nustatyti šioje direktyvoje, su sąlyga, kad jų teisės sistemose tokius trumpesnius senaties terminus galima nutraukti arba sustabdyti veiksmų, kurie gali būti nurodyti pagal nacionalinę teisę, atveju;
- (31) visų pirma atsižvelgiant į nusikalstamas veikas, kurioms taikoma ši direktyva, padariusių asmenų veiklą visame pasaulyje, ir kartu į šioje direktyvoje apibrėžtą tarpvalstybinį nusikaltimų pobūdį bei į tarpvalstybinių tyrimų galimybę, valstybės narės turėtų nustatyti jurisdikciją veiksmingai kovai su tokiomis veikomis;
- (32) siekdamas garantuoti veiksmingą Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimų tyrimą ir patraukimą baudžiamojon atsakomybėn už juos, valstybės narės turėtų suteikti kompetentingoms institucijoms galimybę naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, pavyzdžiui, tomis, kurios yra numatytos jų nacionalinėje teisėje kovai su organizuotu nusikalstamumu ar kitų sunkių nusikaltimų atvejais, jei ir tiek, kiek tokių priemonių naudojimas yra tinkamas ir proporcingas atsižvelgiant į nusikalstamų veikų, apibrėžtų šioje į nacionalinę teisę perkeltaje direktyvoje, pobūdį ir sunkumą. Tokios priemonės galėtų apimti ryšio duomenų perėmimą, slapta sekimą, įskaitant elektroninį sekimą, kontroliuojamus pristatymus, banko sąskaitų stebėjimą ir kitas finansinio tyrimo priemones. Tos priemonės turėtų būti naudojamos laikantis proporcingumo principo ir visiškai paisant Chartijos. Būtina paisyti teisės į asmens duomenų apsaugą;

- (33) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/1937¹³ 4 straipsnyje nurodytiems asmenims, pranešantiems kompetentingoms institucijoms informaciją apie ankstesnius, vykdomus ar planuojamus Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimus, įskaitant bandymus jas apeiti, kurią jie sužinojo vykdydami savo darbinę veiklą, kyla pavojus nukentėti nuo atsakomųjų veiksmų tame kontekste. Tokie pranešėjų pateikti pranešimai gali sustiprinti Sąjungos ribojamųjų priemonių vykdymo užtikrinimą, pavyzdžiui, pateikiant informaciją apie Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimus, jų aplinkybes ir susijusius asmenis, bendroves ir trečiąsias valstybes. Todėl turėtų būti užtikrinta tinkama tvarka, kad tokie pranešėjai galėtų naudotis konfidencialiais kanalais, įspėti kompetentingas institucijas ir būtų apsaugoti nuo atsakomųjų veiksmų. Tuo tikslu turėtų būti nustatyta, kad pranešimui apie Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimus ir apie tokius pažeidimus pranešančių asmenų apsaugai taikoma Direktyva (ES) 2019/1937 ir pranešama laikantis joje nustatytų sąlygų;
- (34) siekdamas užtikrinti veiksmingą, integruotą ir nuoseklią vykdymo užtikrinimo sistemą, valstybės narės turėtų organizuoti visų administracinio ir baudžiamojo vykdymo užtikrinimo grandinės dalyvių vidaus bendradarbiavimą ir komunikaciją;

¹³ 2019 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/1937 dėl asmenų, pranešančių apie Sąjungos teisės pažeidimus, apsaugos (OL L 305, 2019 11 26, p. 17).

- (35) siekiant užtikrinti veiksmingą Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimų tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą už juos, valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų viena su kita bendradarbiauti per Europolą, Eurojustą ir Europos prokuratūrą ir su jais, atsižvelgiant į atitinkamą jų kompetenciją ir laikantis taikytinos teisinės sistemos. Valstybių narių kompetentingos institucijos taip pat turėtų tarpusavyje ir su Komisija dalytis informacija praktiniais klausimais. Prireikus Komisija galėtų sukurti ekspertų ir specialistų tinklą, kuriame būtų keičiamasi geriausia patirtimi ir teikiama pagalba valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kad būtų lengviau tirti nusikalstamas veikas, susijusias su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimu. Tokia pagalba neturėtų apimti Komisijos dalyvavimo valstybių narių kompetentingų institucijų vykdomuose atskirų baudžiamųjų bylų tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo veiksmuose ir neturėtų būti suprantama kaip apimanti finansinę paramą ar bet kokią kitą Komisijos biudžetinį įsipareigojimą;

- (36) siekiant veiksmingai kovoti su šioje direktyvoje apibrėžtomis nusikalstamomis veikomis, būtina, kad kompetentingos valstybių narių institucijos rinktų tikslus, nuoseklius ir palyginamus statistinius duomenis apie tokias nusikalstamas veikas. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų įdiegta tinkama turimų statistinių duomenų apie šioje direktyvoje apibrėžtas nusikalstamas veikas registravimo, rengimo ir perdavimo sistema. Svarbu, kad valstybės narės tuos statistinius duomenis naudotų planuodamos vykdymo užtikrinimo veiklą ir strategijas, analizuodamos nusikalstamų veikų, susijusių su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimais, mastą ir tendencijas, taip pat teikdamos informaciją piliečiams. Valstybės narės turėtų perduoti Komisijai atitinkamus statistinius duomenis apie jų teritorijoje vykdomus procesus, susijusius su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimu, surinkus tuos duomenis iš centralizuotu arba decentralizuotu lygmeniu jau turimų duomenų. Komisija turėtų reguliariai atlikti vertinimą ir ataskaitoje skelbti vertinimo rezultatus, remdamasi valstybių narių perduotais statistiniais duomenimis;
- (37) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/1673¹⁴ daliniu pakeitimu turėtų būti užtikrinta, kad Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimas pagal tą direktyvą būtų laikomas pirminiu pinigų plovimo nusikaltimu;
- (38) atsižvelgiant į neatidėliotiną poreikį patraukti atsakomybėn fizinius ir juridinius asmenis, susijusius su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimu, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi per 12 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos;

¹⁴ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1673 dėl kovos su pinigų plovimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 284, 2018 11 12, p. 22).

- (39) pagal prie ES sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (40) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Airija 2023 m. kovo 3 d. pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šią direktyvą;
- (41) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti bendras būtiniausias taisykles dėl nusikalstamų veikų, susijusių su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimu, apibrėžčių ir galimybės taikyti veiksmingas, atgrasomas ir proporcingas baudžiamąsias sankcijas už nusikalstamas veikas, susijusias su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimu, valstybės narės negali deramai pasiekti atsižvelgiant į Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimo tarpvalstybinį pobūdį ir į tai, kad jis gali trukdyti siekti Sąjungos tikslų užtikrinti tarptautinę taiką ir saugumą, taip pat puoselėti Sąjungos bendras vertybes, o dėl šios direktyvos masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

- (42) įgyvendindamos šią direktyvą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų paisoma įtariamųjų ar kaltinamųjų procesinių teisių baudžiamuosiuose procesuose. Šiuo atžvilgiu šioje direktyvoje nustatytos pareigos neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms pagal Sąjungos teisę dėl procesinių teisių baudžiamuosiuose procesuose, visų pirma pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2010/64/ES¹⁵, 2012/13/ES¹⁶, 2013/48/ES¹⁷, (ES) 2016/343, (ES) 2016/800¹⁸ ir (ES) 2016/1919¹⁹;

¹⁵ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1).

¹⁶ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).

¹⁷ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu (OL L 294, 2013 11 6, p. 1).

¹⁸ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/800 dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji (OL L 132, 2016 5 21, p. 1).

¹⁹ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1919 dėl teisinės pagalbos įtariamiesiems ir kaltinamiesiems vykstant baudžiamajam procesui ir prašomiems perduoti asmenims vykstant Europos arešto orderio vykdymo procedūroms (OL L 297, 2016 11 4, p. 1).

- (43) šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų visų pirma Chartijoje, įskaitant teisę į laisvę ir saugumą, asmens duomenų apsaugą, laisvę užsiimti verslu, teisę į nuosavybę, teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, nekaltumo prezumpciją ir teisę į gynybą, įskaitant teisę neduoti parodymų prieš save ir tylėti, teisėtumo bei nusikalstamos veikos ir bausmės proporcingumo principus, įskaitant baudžiamųjų sankcijų netaikymo atgaline data principą, taip pat *ne bis in idem* principą. Šia direktyva siekiama užtikrinti, kad tų teisių ir principų būtų visapusiškai laikomasi, ir ji turi būti atitinkamai įgyvendinama,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis
Dalykas ir taikymo sritis

Šia direktyva nustatomos būtiniausios taisyklės dėl nusikalstamų veikų apibrėžčių ir sankcijų už Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimą.

2 straipsnis
Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) Sąjungos ribojamosios priemonės – ribojamosios priemonės, kurias Sąjunga priėmė remdamasi ES sutarties 29 straipsniu arba SESV 215 straipsniu;
- 2) į sąrašą įtrauktas asmuo, subjektas arba įstaiga – fizinis arba juridinis asmuo, subjektas ar įstaiga, kuriems taikomos Sąjungos ribojamosios priemonės;
- 3) lėšos – visų rūšių finansinis turtas ir išmokos, įskaitant (tačiau ne tik):
 - a) grynuosius pinigus, čekius, piniginius reikalavimus, įsakomuosius čekius, pinigines perlaidas ir kitas mokėjimo priemones;
 - b) indėlius finansų įstaigose ar kituose subjektuose, sąskaitų balansus, skolas ir skolinius įsipareigojimus;

- c) viešai parduodamus ir privačiai parduodamus vertybinius popierius ir skolos priemones, įskaitant nuosavybės vertybinius popierius ir akcijas, vertybinių popierių sertifikatus, obligacijas, vekselius, varantus, akcinių bendrovių obligacijas ir sutartis dėl išvestinių vertybinių popierių;
 - d) palūkanas, dividendus ar kitas pajamas iš turto ar turto vertės prieaugio;
 - e) paskolą, užskaitos teisę, garantijas, vykdymo įsipareigojimus arba kitus finansinius įsipareigojimus;
 - f) akredityvus, važtaraščius, pardavimo sąskaitas;
 - g) dokumentus, kuriais patvirtinama lėšų ar kitų finansinių išteklių nuosavybės teisė;
 - h) kriptoturtą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2023/1114²⁰ 3 straipsnio 1 dalies 5 punkte;
- 4) ekonominiai ištekliai – materialusis arba nematerialusis, kilnojamasis arba nekilnojamasis turtas, kuris nėra lėšos, tačiau gali būti panaudotas lėšoms gauti, prekėms įsigyti arba paslaugoms gauti;
- 5) lėšų įšaldymas – kelio užkirtimas lėšų judėjimui, pervedimui, keitimui ar naudojimui, galimybei jomis naudotis arba jų tvarkymui pakeičiant jų dydį, sumą, vietą, nuosavybę, valdymą, savybes, paskirtį arba atliekant pakeitimus, kurie leistų lėšas naudoti, įskaitant investicijų portfelio valdymą;

²⁰ 2023 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1114 dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 1095/2010 ir direktyvos 2013/36/ES bei (ES) 2019/1937 (OL L 150, 2023 6 9, p. 40).

- 6) ekonominių išteklių įšaldymas – kelio užkirtimas naudoti ekonominius išteklius lėšoms gauti, prekėms įsigyti arba paslaugoms gauti, įskaitant, tačiau neapsiribojant, jų pardavimo, nuomos ar įkeitimo būdu.

3 straipsnis

Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nusikalstama veika būtų laikomas toliau nurodytas elgesys, jei jis įvykdytas tyčia ir pažeidžiant draudimą ar pareigą, kurie yra Sąjungos ribojamoji priemonė arba kuri yra nustatyta nacionalinėje nuostatoje, kuria įgyvendinama Sąjungos ribojamoji priemonė, kai reikalaujama nacionalinio įgyvendinimo:
 - a) tiesioginis ar netiesioginis sąlygų naudotis lėšomis ar ekonominiais ištekliais į sąrašą įtrauktam asmeniui, subjektui ar įstaigai arba jų naudai sudarymas, pažeidžiant Sąjungos ribojamąją priemonę nustatytą draudimą;
 - b) į sąrašą įtrauktam asmeniui, subjektui ar įstaigai priklausančių, jų nuosavybėje esančių, jų valdomų ar kontroliuojamų lėšų ar ekonominių išteklių neišaldymas, pažeidžiant Sąjungos ribojamąją priemonę nustatytą pareigą;
 - c) sąlygų į sąrašą įtrauktiems fiziniams asmenims atvykti į valstybės narės teritoriją arba vykti tranzitu per valstybės narės teritoriją sudarymas, pažeidžiant Sąjungos ribojamąją priemonę nustatytą draudimą;

- d) sandorių su trečiąja valstybe, trečiosios valstybės įstaigomis arba trečiajai valstybei ar jos įstaigoms tiesiogiai arba netiesiogiai nuosavybės teise priklausančiais ar jų kontroliuojamais subjektais ir įstaigomis, sudarymas arba tęsimas, įskaitant viešosios ar koncesijos sutarties skyrimą arba tolesnį vykdymą, kai toks elgesys draudžiamas ar apribojamas Sąjungos ribojamąja priemone;
- e) prekyba prekėmis, jų importas, eksportas, pardavimas, pirkimas, perdavimas, gabenimas tranzitu ar vežimas, taip pat tarpininkavimo paslaugų, techninės pagalbos ar kitų paslaugų, susijusių su tomis prekėmis, teikimas, kai Sąjungos ribojamąja priemone nustatytas tokio elgesio draudimas ar apribojimas;
- f) finansinių paslaugų teikimas arba finansinės veiklos vykdymas, kai Sąjungos ribojamąja priemone nustatytas tokio elgesio draudimas ar apribojimas;
- g) kitų paslaugų, kurios nėra f punkte nurodytos paslaugos, teikimas, kai Sąjungos ribojamąja priemone nustatytas tokio elgesio draudimas ar apribojimas;
- h) Sąjungos ribojamųjų priemonių apėjimas toliau nurodytais būdais:
 - i) naudojant, perduodant trečiajai šaliai į sąrašą įtrauktam asmeniui, subjektui ar įstaigai tiesiogiai ar netiesiogiai nuosavybės teise priklausančias, jų valdomas ar kontroliuojamas lėšas ar ekonominius išteklius, kurie turi būti įšaldyti pagal Sąjungos ribojamąją priemonę, arba kitaip disponuojant lėšomis ar ekonominiais ištekliais, siekiant tas lėšas ar ekonominius išteklius nuslėpti;

- ii) pateikiant melagingą ar klaidinančią informaciją, siekiant nusišalinti faktą, kad į sąrašą įtrauktas asmuo, subjektas ar įstaiga yra galutinis lėšų ar ekonominių išteklių, kurie turi būti išaldyti pagal Sąjungos ribojamąją priemonę, savininkas arba gavėjas;
- iii) į sąrašą įtrauktam fiziniam asmeniui arba į sąrašą įtraukto subjekto ar įstaigos atstovui nevykdant Sąjungos ribojamąją priemonę nustatytos pareigos pranešti kompetentingoms administracinėms institucijoms apie valstybės narės jurisdikcijoje jiems priklausančias, jų nuosavybėje esančias, jų valdomas ar kontroliuojamas lėšas ar ekonominius išteklius;
- iv) nevykdant Sąjungos ribojamosiomis priemonėmis nustatytos pareigos kompetentingoms administracinėms institucijoms pateikti informaciją apie į sąrašą įtrauktiems asmenims, subjektams ar įstaigoms priklausančias, jų nuosavybėje esančias, jų valdomas ar kontroliuojamas išaldytas lėšas ar ekonominius išteklius arba turimą informaciją apie valstybių narių teritorijoje esančias lėšas ar ekonominius išteklius, kurie nebuvo išaldyti, jei ta informacija buvo gauta vykdant profesinę pareigą;
- i) pažeidžiant kompetentingų institucijų išduotų leidimų vykdyti veiklą, kuri, nesant tokio leidimo, yra Sąjungos ribojamąją priemonę nustatyto draudimo ar apribojimo pažeidimas, sąlygas arba jų nesilaikant.

2. Valstybės narės gali nustatyti, kad nusikalstama veika nelaikomas toliau nurodytas elgesys:
- a) šio straipsnio 1 dalies a, b ir h punktuose išvardytas elgesys, kai tas elgesys susijęs su lėšomis ar ekonominiais ištekliais, kurių vertė mažesnė nei 10 000 EUR;
 - b) šio straipsnio 1 dalies d–g ir i punktuose išvardytas elgesys, kai tas elgesys susijęs su prekėmis, paslaugomis, sandoriais ar veikla, kurių vertė mažesnė nei 10 000 EUR.

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad 10 000 EUR arba didesnės sumos riba galėtų būti pasiekta, kai šio straipsnio 1 dalies a, b ir d–i punktuose nurodytą pakartotiną elgesį, kuris yra susijęs ir tos pačios rūšies, padaro tas pats nusikalstamą veiką padaręs asmuo.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalies e punkte išvardytas elgesys būtų laikomas nusikalstama veika ir tuo atveju, jei jis padarytas dėl didelio aplaidumo, bent tais atvejais, kai tas elgesys susijęs su į Europos Sąjungos bendrąjį karinės įrangos sąrašą įtrauktomis prekėmis arba Reglamento (ES) 2021/821 I ir IV prieduose išvardytomis dvejopo naudojimo prekėmis.
4. Nė viena 1 dalies nuostata neturi būti suprantama kaip įpareigojanti teisės specialistus pranešti informaciją, kurią jie gauna iš vieno iš savo klientų arba apie vieną iš savo klientų, nustatant to kliento teisinę padėtį arba vykdant užduotį ginti tą klientą ar jam atstovauti teismo procese arba su juo susijusiame procese, įskaitant konsultacijų dėl tokio proceso pradėjimo ar išvengimo teikimą.

5. Nė viena 1, 2 ir 3 dalių nuostata neturi būti suprantama kaip kriminalizuojanti humanitarinę pagalbą asmenims, kuriems jos reikia, arba veiklą, kuria remiami pagrindiniai žmogaus poreikiai, kai tokia pagalba teikiama ar tokia veikla vykdoma laikantis nešališkumo, žmoniškumo, neutralumo ir nepriklausomumo principų ir, kai taikytina, tarptautinės humanitarinės teisės.

4 straipsnis

Kurstymas, pagalba ir bendrininkavimas bei kėsinimasis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 straipsnyje nurodytų veikų kurstymą, pagalbą ir bendrininkavimą jas darant būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už kėsinimąsi įvykdyti bet kurią iš 3 straipsnio 1 dalies a, c–g punktuose ir h punkto i ir ii papunkčiuose nurodytų nusikalstamų veikų būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

5 straipsnis

Fiziniam asmeniui taikomos sankcijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad už 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas būtų skiriamos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos baudžiamosios sankcijos.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 straipsnyje nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama skiriant maksimalią sankciją, - laisvės atėmimą.

3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad:
- a) už nusikalstamas veikas, kurias apima 3 straipsnio 1 dalies h punkto iii bei iv papunkčiai, būtų baudžiama maksimaliu bent vienu metų laisvės atėmimu, jei tos nusikalstamos veikos susijusios su lėšomis ar ekonominiais ištekliais, kurių vertė nusikalstamos veikos įvykdymo dieną yra ne mažesnė kaip 100 000 EUR;
 - b) už nusikalstamas veikas, kurias apima 3 straipsnio 1 dalies a, b punktai ir h punkto i bei ii papunkčiai, būtų baudžiama maksimaliu bent penkerių metų laisvės atėmimu, jei tos nusikalstamos veikos susijusios su lėšomis ar ekonominiais ištekliais, kurių vertė nusikalstamos veikos įvykdymo dieną yra ne mažesnė kaip 100 000 EUR;
 - c) už nusikalstamas veikas, kurias apima 1 straipsnio 3 dalies c punktas, būtų baudžiama maksimaliu bent penkerių metų laisvės atėmimu;
 - d) už nusikalstamas veikas, kurias apima 3 straipsnio 1 dalies d–g ir i punktai, būtų baudžiama maksimaliu bent penkerių metų laisvės atėmimu, jei tos nusikalstamos veikos susijusios su prekėmis, paslaugomis, sandoriais ar veikla, kurių vertė nusikalstamos veikos įvykdymo dieną yra ne mažesnė kaip 100 000 EUR;
 - e) jei nusikalstama veika, kurią apima 3 straipsnio 1 dalies e punktas, yra susijusi su objektais, įtrauktais į Europos Sąjungos bendrąjį karinės įrangos sąrašą, arba Reglamento (ES) 2021/821 I ir IV prieduose išvardytomis dvejetainio naudojimo prekėmis, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už tokią nusikalstamą veiką būtų baudžiama maksimaliu bent penkerių metų laisvės atėmimu, neatsižvelgiant į susijusių objektų vertę.

4. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad 100 000 EUR arba didesnės sumos riba galėtų būti pasiekta, kai keletą nusikalstamų veikų, kurias apima 3 straipsnio 1 dalies a, b ir d–i punktai, kurios yra susijusios ir tos pačios rūšies, padaro tas pats nusikalstamą veiką padaręs asmuo.
5. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad fiziniams asmenims, padariusiems 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, galėtų būti taikomos pagalbinės baudžiamosios arba nebaudžiamosios sankcijos ar priemonės, kurios gali būti:
 - a) baudos, proporcingos atitinkamo elgesio sunkumui ir atitinkamo fizinio asmens individualioms, finansinėms ir kitoms aplinkybėms;
 - b) leidimų verstis veikla, kurią vykdant buvo padaryta nusikalstama veika, atėmimas;
 - c) draudimas eiti tokias vadovaujamas pareigas juridiniame asmenyje, kokios buvo pasitelktos nusikalstamai veikai įvykdyti;
 - d) laikini draudimai kandidatuoti į viešąsias pareigas;
 - e) kai yra viešasis interesas, įvertinus kiekvieną konkretų atvejį, viso teismo sprendimo, susijusio su padaryta nusikalstama veika ir paskirtomis sankcijomis ar priemonėmis, arba jo dalies paskelbimas, kuris gali apimti nuteistų asmenų asmens duomenis tik tinkamai pagrįstais išimtiniais atvejais.

6 straipsnis
Juridinių asmenų atsakomybė

1. Valstybės narės užtikrina, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn už 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, jeigu jas tų juridinių asmenų naudai padarė vadovaujamas pareigas atitinkamame juridiniame asmenyje užimantis asmuo, veikęs individualiai arba kaip to juridinio asmens organo narys, remdamasis:
 - a) įgaliojimais atstovauti juridiniam asmeniui;
 - b) įgaliojimu juridinio asmens vardu priimti sprendimus arba
 - c) įgaliojimais vykdyti juridinio asmens vidaus kontrolę.
2. Valstybės narės užtikrina, kad juridiniai asmenys galėtų būti patraukti atsakomybėn, kai dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens vykdomos nepakankamos priežiūros ar kontrolės jam pavaldus asmuo galėjo padaryti 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas to juridinio asmens naudai.
3. Juridinių asmenų atsakomybė pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis nepašalina galimybės pradėti baudžiamąjį procesą prieš fizinius asmenis, padariusius, kursčiusius ar padėjusius padaryti 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas.

7 straipsnis

Juridiniams asmenims taikomos sankcijos

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad juridinis asmuo, patrauktas atsakomybėn pagal 6 straipsnį, būtų baudžiamas taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas baudžiamąsias ar nebaudžiamąsias sankcijas arba priemones, kurios apima pagal baudžiamąją teisę arba kitu pagrindu skiriamas baudas ir gali apimti kitas baudžiamąsias ar nebaudžiamąsias sankcijas arba priemones, pavyzdžiui:
 - a) teisės į valstybės teikiamas išmokas arba pagalbą atėmimą;
 - b) draudimą gauti viešąjį finansavimą, įskaitant draudimą dalyvauti konkursuose ir gauti dotacijas bei koncesijas;
 - c) teisės verstis verslo veikla atėmimą;
 - d) leidimų verstis veikla, kurią vykdant buvo padaryta atitinkama nusikalstama veika, atėmimas;
 - e) teisminės priežiūros paskyrimą;
 - f) likvidavimą teismo sprendimu;
 - g) nusikalstamai veikai padaryti panaudotų įmonių uždarymą;
 - h) kai yra viešasis interesas, viso teismo sprendimo, susijusio su padaryta nusikalstama veika ir paskirtomis sankcijomis ar priemonėmis, arba jo dalies paskelbimą, nedarant poveikio privatumo ir asmens duomenų apsaugos taisyklėms.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad juridinio asmens, patraukto atsakomybėn pagal 6 straipsnį, atveju už 3 straipsnio 1 dalyje nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama pagal baudžiamąją teisę arba kitu pagrindu skiriamomis baudomis, kurių dydis turi būti proporcingas veikos sunkumui ir atitinkamo juridinio asmens individualioms, finansinėms ir kitoms aplinkybėms. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad didžiausias tokių baudų dydis būtų ne mažesnis kaip:
- a) nusikalstamų veikų, kurias apima 3 straipsnio 1 dalies h punkto iii–iv papunkčiai, atveju:
 - i) 1 proc. juridinio asmens bendros pasaulinės apyvartos per finansinius metus, ėjusius prieš tuos metus, kuriais buvo padaryta nusikalstama veika, arba per finansinius metus, ėjusius prieš priimant sprendimą skirti baudą, arba
 - ii) 8 000 000 EUR suma;
 - b) nusikalstamų veikų, kurias apima 3 straipsnio 1 dalies a–g punktai, h punkto i ir ii papunkčiai ir i punktas, atveju:
 - i) 5 proc. juridinio asmens bendros pasaulinės apyvartos per finansinius metus, ėjusius prieš tuos metus, kuriais buvo padaryta nusikalstama veika, arba per finansinius metus, ėjusius prieš priimant sprendimą skirti baudą, arba
 - ii) 40 000 000 EUR suma.

Valstybės narės gali nustatyti taisykles, taikytinas tais atvejais, kai baudos sumos neįmanoma nustatyti remiantis juridinio asmens bendra pasauline apyvarta per finansinius metus, ėjusius prieš tuos metus, kuriais padaryta nusikalstama veika, arba per finansinius metus, ėjusius prieš priimant sprendimą dėl baudos skyrimo.

8 straipsnis

Atsakomybę sunkinančios aplinkybės

Jeigu toliau nurodytos aplinkybės nesudaro 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų sudėties požymių, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad viena ar kelios iš toliau nurodytų aplinkybių pagal atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas galėtų būti laikomos atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis:

- a) nusikalstama veika padaryta nusikalstamos organizacijos, kaip apibrėžta Tarybos pamatiniame sprendime 2008/841/TVR;
- b) nusikalstamą veiką padaręs asmuo naudojo netikrus arba suklastotus dokumentus tai veikai padaryti;
- c) nusikalstamą veiką padarė profesionalus paslaugų teikėjas, pažeisdamas savo, kaip profesionalaus paslaugų teikėjo, profesines pareigas;
- d) nusikalstamą veiką eidami savo pareigas padarė viešojo sektoriaus pareigūnai, vykdydami savo pareigas, arba kitas asmuo, vykdydamas viešąsias funkcijas;
- e) dėl nusikalstamos veikos buvo gauta didelė finansinė nauda arba buvo tikimasi ją gauti arba tiesiogiai ar netiesiogiai buvo išvengta didelių išlaidų, jei tokią naudą ar išlaidas galima nustatyti;
- f) nusikalstamą veiką padaręs asmuo sunaikino įrodymus arba baugino liudytojus ar skundo pateikėjus;
- g) fizinis ar juridinis asmuo anksčiau buvo galutiniu nuosprendžiu nuteistas už 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas.

9 straipsnis

Atsakomybę lengvinančios aplinkybės

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad 3 ir 4 straipsniuose nurodytų atitinkamų nusikalstamų veikų atžvilgiu viena ar daugiau iš toliau nurodytų aplinkybių pagal atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas galėtų būti laikomos atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis:

- a) nusikalstamą veiką padaręs asmuo pateikia kompetentingoms institucijoms informaciją, kurios jos kitu atveju nebūtų galėjusios gauti ir kuri padeda nustatyti kitus nusikalstamą veiką padariusius asmenis arba patraukti juos baudžiamojon atsakomybėn;
- b) nusikalstamą veiką padaręs asmuo pateikia kompetentingoms institucijoms informaciją, kurios jos kitu atveju nebūtų galėjusios gauti ir kuri padeda joms rasti įrodymų.

10 straipsnis

Įšaldymas ir konfiskavimas

- 1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad būtų galima įšaldyti ir konfiskuoti 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų priemones ir pajamas iš šių nusikalstamų veikų. Valstybės narės, kurioms Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES yra privaloma, tų būtinų priemonių imasi laikydamosi tos direktyvos.
- 2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad būtų galima įšaldyti ir konfiskuoti lėšas ar ekonominius išteklius, kuriems taikomos Sąjungos ribojamosios priemonės, kurių atžvilgiu į sąrašą įtrauktas fizinis asmuo arba į sąrašą įtraukto subjekto ar įstaigos atstovas padaro nusikalstamą veiką, kurią apima 3 straipsnio 1 dalies h punkto i ar ii papunkčiai, arba dalyvauja ją darant. Valstybės narės imasi tų būtinų priemonių laikydamosi Direktyvos 2014/42/ES.

11 straipsnis
Senaties terminai

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių numatyti senaties terminui, kuris leidžia atlikti 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų tyrimą, vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, teismo procesą ir priimti teismo sprendimą per pakankamą laikotarpį po tų veikų padarymo, siekiant veiksmingai kovoti su tomis nusikalstamomis veikomis.
2. 1 dalyje nurodytas senaties terminas turi būti bent penkeri metai nuo nusikalstamos veikos, už kurią baudžiama maksimaliu bent penkerių metų laisvės atėmimu, padarymo.
3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių sudaryti sąlygas, kad toliau nurodytas sankcijas, paskirtas galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu už 3 ir 4 straipsniuose nurodytą nusikalstamą veiką, būtų galima vykdyti bent penkerius metus nuo galutinio apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo datos:
 - a) ilgesnę nei vienų metų laisvės atėmimo bausmę arba
 - b) laisvės atėmimo bausmę nusikalstamos veikos, už kurią baudžiama maksimaliu bent penkerių metų laisvės atėmimu, atveju.
4. Nukrypstant nuo 2 ir 3 dalių, valstybės narės gali nustatyti trumpesnę nei penkeri metai, bet ne trumpesnę nei treji metai senaties terminą su sąlyga, kad šis senaties terminas galėtų būti nutrauktas arba sustabdytas konkrečių veiksmų atveju.

12 straipsnis

Jurisdikcija

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų jos jurisdikcijai dėl 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų nustatyti, kai:
 - a) visa nusikalstama veika arba jos dalis buvo padaryta valstybės narės teritorijoje;
 - b) nusikalstama veika buvo padaryta joje registruotame ar su jos vėliava plaukiojančiame laive arba joje registruotame arba su jos vėliava skraidančiame orlaivyje arba;
 - c) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra jos pilietis.
2. Valstybė narė praneša Komisijai, jeigu nusprendžia išplėsti savo jurisdikciją, įtraukdama 3 ir 4 straipsniuose nurodytą vieną ar daugiau nusikalstamų veikų, kurios buvo padarytos ne jos teritorijoje, jeigu:
 - a) nusikalstamą veiką padariusio asmens įprastinė gyvenamoji vieta yra jos teritorijoje;
 - b) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra vienas iš jos pareigūnų, vykdančių oficialias pareigas;
 - c) nusikalstama veika padaryta jos teritorijoje įsteigto juridinio asmens naudai arba;
 - d) nusikalstama veika padaryta juridinio asmens naudai, kai visas verslas arba jo dalis vykdoma jos teritorijoje.

3. Jeigu 3 ir 4 straipsniuose nurodyta nusikalstama veika priklauso daugiau negu vienos valstybės narės jurisdikcijai, tos valstybės narės bendradarbiauja siekdamos nustatyti, kuri valstybė narė vykdys baudžiamąjį procesą. Prireikus, laikantis Tarybos pamatinio sprendimo 2009/948/TVR²¹ 12 straipsnio 2 dalies, byla perduodama Eurojustui.
4. 1 dalies c punkte nurodytais atvejais valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad naudojimasis savo jurisdikcija nepriklausytų nuo sąlygos, jog baudžiamasis persekiojimas gali būti pradėtas tik po to, kai kaltinimą nusikalstama veika pareiškia valstybė, kurioje ta nusikalstama veika buvo padaryta.

13 straipsnis

Tyrimo priemonės

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tiriant 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas ar vykdant baudžiamąjį persekiojimą už jas būtų galima naudotis veiksmingomis ir proporcingomis tyrimo priemonėmis. Kai tinkama, tos priemonės apima specialias tyrimo priemones, pavyzdžiui, naudojamas kovojant su organizuotu nusikalstamumu ar kitais sunkiais nusikaltimais.

²¹ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/948/TVR dėl jurisdikcijos įgyvendinimo kolizijų baudžiamuosiuose procesuose prevencijos ir sprendimo (OL L 328, 2009 12 15, p. 42).

14 straipsnis

*Pranešimas apie Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimus ir asmenų,
kurie praneša apie tokius pažeidimus, apsauga*

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad Direktyva (ES) 2019/1937 būtų taikoma pranešimui apie šios direktyvos 3 ir 4 straipsniuose nurodytus Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimus ir asmenų, pranešančių apie tokius pažeidimus, apsaugai, laikantis joje nustatytų sąlygų.

15 straipsnis

Koordinavimas ir bendradarbiavimas tarp kompetentingų valstybės narės institucijų

Valstybės narės, nedarydamos poveikio teismų nepriklausomumui, iš savo kompetentingų institucijų paskiria padalinį ar įstaigą tam, kad būtų užtikrintas teisėsaugos institucijų ir institucijų, atsakingų už Sąjungos ribojamųjų priemonių įgyvendinimą, veiklos koordinavimas ir bendradarbiavimas, kiek tai susiję su nusikalstama veikla, kuriai taikoma ši direktyva.

Pirmoje pastraipoje nurodytam padaliniui ar įstaigai pavedama atlikti šias funkcijas:

- a) užtikrinti bendrus prioritetus ir baudžiamojo bei administracinio vykdymo užtikrinimo tarpusavio santykio supratimą;
- b) keisti informacija strateginiais tikslais, laikantis taikytinoje Sąjungos ir nacionalinėje teisėje nustatytų ribų;
- c) konsultuotis atliekant atskirus tyrimus, laikantis taikytinoje Sąjungos ir nacionalinėje teisėje nustatytų ribų.

16 straipsnis

Valstybių narių kompetentingų institucijų, Komisijos, Europolo, Eurojusto ir Europos prokuratūros bendradarbiavimas

1. Jei įtariama, kad 3 ir 4 straipsniuose nusikalstamos veikos yra tarpvalstybinio pobūdžio, atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos apsversto galimybę perduoti su tomis nusikalstamomis veikomis susijusią informaciją atitinkamoms kompetentingoms įstaigoms.

Nedarant poveikio tarpvalstybinio bendradarbiavimo ir savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose taisyklėms, valstybių narių institucijos, Europolas, Eurojustas, Europos prokuratūra ir Komisija pagal savo atitinkamą kompetenciją bendradarbiauja tarpusavyje, kovodami su 3 ir 4 straipsniuose nurodytomis nusikalstamomis veikomis. Šiuo tikslu Europolas ir Eurojustas, kai tinkama, teikia techninę ir operatyvinę pagalbą, kurios reikia kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, kad būtų palengvintas jų vykdomų tyrimų koordinavimas.

2. Prireikus Komisija gali sukurti ekspertų ir specialistų tinklą, kuriame būtų keičiamasi geriausia patirtimi ir, jei tinkama, teikiama pagalba valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kad būtų lengviau tirti nusikalstamas veikas, susijusias su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimu. Kai tinkama, tas tinklas taip pat gali sudaryti viešai prieinamą ir reguliariai atnaujinamą Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimo ar apėjimo rizikos konkrečiose geografinėse vietovėse ir konkrečiuose sektoriuose bei konkrečių rūšių veikloje kartogramą.

3. Kai 1 dalyje nurodytas bendradarbiavimas apima bendradarbiavimą su trečiųjų valstybių kompetentingomis institucijomis, tas bendradarbiavimas turėtų vykti visapusiškai paisant pagrindinių teisių ir laikantis tarptautinės teisės.
4. Valstybių narių kompetentingos institucijos su Komisija ir kitomis kompetentingomis institucijomis dažnai ir reguliariai dalijasi informacija praktiniais klausimais, visų pirma apie tokius apėjimo modelius, kaip struktūros, kuriomis siekiama nuslėpti tikruosius savininkus ir turto kontrolę.

17 straipsnis

Duomenų rinkimas ir statistika

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įdiegta sistema, skirta anonimizuotiems statistiniams duomenims apie pranešimo, tyrimo ir teisminio nagrinėjimo etapus, susiję su 3 ir 4 straipsniuose nurodytomis nusikalstamomis veikomis, registruoti, rengti ir teikti, kad būtų galima stebėti jų priemonių veiksmingumą kovojant su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidinėjimu.
2. Nedarant poveikio pareigoms teikti informaciją, nustatytoms kituose Sąjungos teisės aktuose, valstybės narės kasmet pateikia Komisijai statistinius duomenis apie 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, apimančius bent esamus duomenis apie:
 - a) valstybių narių užregistruotų nusikalstamų veikų ir nusikalstamų veikų, dėl kurių priimtas teismo sprendimas, skaičių;

- b) nutrauktų teismo bylų dėl atitinkamos nusikalstamos veikos skaičių, be kita ko, dėl to, kad pasibaigė senaties terminas;
 - c) skaičių fizinių asmenų, kurie buvo:
 - i) patraukti baudžiamojon atsakomybėn;
 - ii) nuteisti;
 - d) skaičių juridinių asmenų, kurie:
 - i) buvo patraukti baudžiamojon atsakomybėn;
 - ii) kurių atžvilgiu skirta baudžiamoji arba nebaudžiamoji sankcija arba priemonė;
 - e) skirtų sankcijų rūšis ir dydžius.
3. Valstybės narės užtikrina, kad suvestinė jų statistinių duomenų apžvalga būtų skelbiama bent kas trejus metus.

18 straipsnis

Direktyvos (ES) 2018/1673 dalinis pakeitimas

2 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„w) Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimas.“.

19 straipsnis

Vertinimas, ataskaitų teikimas ir peržiūra

1. Komisija ne vėliau kaip ... [treji metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinama, koku mastu valstybės narės ėmėsi priemonių, būtinų, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Valstybės narės teikia Komisijai informaciją, būtiną tai ataskaitai parengti.
2. Komisija ne vėliau kaip ... [šešeri metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos] atlieka šios direktyvos poveikio ir veiksmingumo vertinimą, remdamasi valstybių narių pateiktais metiniais statistiniais duomenimis ir atsižvelgdama į poreikį atnaujinti nusikalstamų veikų, susijusių su Sąjungos ribojamųjų priemonių pažeidimu, sąrašą, ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai. Valstybės narės teikia Komisijai informaciją, būtiną tai ataskaitai parengti. Prireikus kartu su ataskaita pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

20 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip ... [12 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos]. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

21 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

22 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

Tarybos vardu

Pirmininkas / Pirmininkė